

Його ефективне впровадження може забезпечити не лише зростання продуктивності, але й стати рушієм структурних змін в економіці.

У цьому контексті розробка національних і регіональних стратегій у сфері ІІІ виступає основою для забезпечення цілеспрямованого та сталого розвитку технологій. Такі стратегії дозволяють адаптувати глобальні технологічні тренди до локальних потреб і потенціалу, а також сприяють формуванню сприятливого регуляторного, інфраструктурного та освітнього середовища. Не менш важливою є багатостороння взаємодія на глобальному та національному рівнях. Співпраця між урядами, приватним сектором, академічною спільнотою та громадянським суспільством є необхідною умовою для досягнення ефективного та етичного використання ІІІ. Таке партнерство дозволяє об'єднувати ресурси, ділитися знаннями та формувати інклюзивну цифрову екосистему, що здатна відповісти на сучасні виклики. Отже, інтеграція ІІІ в економічні процеси вимагає системного підходу, орієнтованого на довгострокову перспективу, інституційну узгодженість і гнучкість у реагуванні на технологічні зміни. Тільки в такому разі країни зможуть використати повний потенціал штучного інтелекту для підвищення своєї конкурентоспроможності на світовій арені.

Список використаних джерел:

1. *Pixner, Ф.-Ю. Штучний інтелект і ринки, що розвиваються / Ф.-Ю. Pixner // Project Syndicate. – 2020. – URL: <https://surl.li/rrlzmn>*
2. *World Economic Forum. A Blueprint for Intelligent Economies: A Framework for Accelerating Economic Transformation with Artificial Intelligence Geneva: World Economic Forum, 2023. — 33 с. URL: <https://surl.lu/wwwpws>*
3. *EU's competitiveness and economic growth through AI // The European Files. – [б. м.], 2020. URL: <https://surl.li/mvnftj>*

УДК 005.342:658.012.12:005.21

Гаврилюк О. О.,
здобувач вищої освіти,
Романченко Н. В.,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри маркетингу та управління бізнесом,
Національний університет «Києво-Могилянська академія»

**РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ФОРМУВАННІ
КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Інноваційний менеджмент відіграє ключову роль у формуванні конкурентних переваг сучасних підприємств, оскільки саме завдяки

ефективному управлінню інноваціями компанії можуть забезпечити собі стабільний розвиток, підвищення продуктивності та вихід на нові ринки. У сучасних умовах жорсткої конкуренції успіх підприємства значною мірою залежить від здатності адаптуватися до швидких змін у технологіях, запитах споживачів і глобальній економічній кон'юктурі. Саме інноваційний менеджмент дозволяє створювати унікальні продукти, оптимізувати бізнес-процеси, зменшувати витрати та підвищувати ефективність роботи підприємства.

Одним із головних аспектів впровадження інноваційного менеджменту є розробка та реалізація стратегій інноваційного розвитку, які передбачають використання новітніх технологій, впровадження сучасних методів організації праці та управління, а також розвиток корпоративної культури, орієнтованої на постійне вдосконалення [3]. Важливе значення має створення сприятливого середовища для інновацій, що включає підтримку креативності працівників, мотивацію до генерування нових ідей і надання ресурсів для їх реалізації.

Ключовими факторами ефективного інноваційного менеджменту є дослідження та розробки (R&D), використання сучасних інформаційних технологій, залучення висококваліфікованих спеціалістів та встановлення партнерських відносин із науковими установами та стартапами [4, с. 346-349]. Наприклад, компанії, що активно інвестують у R&D, отримують змогу розробляти унікальні продукти та технології, які дозволяють їм виходити на лідируючі позиції в галузі.

Окрім технологічних інновацій, важливу роль відіграють управлінські інновації, які передбачають запровадження нових підходів до управління бізнесом, зміни в корпоративній структурі та розробку ефективних моделей взаємодії між різними підрозділами компанії. Застосування гнучких управлінських методів, зокрема Agile та Lean, сприяє прискоренню реакції підприємств на ринкові зміни та забезпечує ефективніше використання ресурсів [1, с. 291]. Її основні принципи включають виявлення та усунення непотрібних елементів, підвищення ефективності діяльності та покращення якості продукції чи послуг.

Вагому роль у сфері управління також відіграють такі методики: Scrum, Kanban і Six Sigma. Метод Scrum є підходом до керування проектами, що базується на суворому дотриманні встановлених правил. Для реалізації даного підходу формуються Scrum-команди, які складаються з фахівців різних напрямів, що забезпечує можливість вирішення завдань будь-якої складності. Методологія Kanban у проектному менеджменті передбачає створення безперервного потоку завдань та їх ефективне виконання завдяки оптимізації робочих процесів команди. Ключовим аспектом цього підходу є чітке

нормування робочого навантаження [2, с. 71–73]. Методологія Six Sigma є підходом у сфері менеджменту, спрямованим на оптимізацію виробничих процесів та мінімізацію дефектів. Типова формула методу управління проектами Six Sigma: плануй – роби – перевір – виправ.

Не менш важливим аспектом є маркетингові інновації, які допомагають компаніям знаходити нові способи просування своїх товарів і послуг, ефективніше взаємодіяти зі споживачами та формувати лояльність клієнтів. Використання цифрового маркетингу, аналізу великих даних (Big Data) та штучного інтелекту дозволяє компаніям краще розуміти потреби споживачів та адаптувати свої пропозиції відповідно до їхніх очікувань.

Інноваційний менеджмент також сприяє підвищенню операційної ефективності підприємств шляхом автоматизації бізнес-процесів, впровадження нових методів виробництва та використання екологічно чистих технологій. До прикладу, впровадження роботизованих технологій та штучного інтелекту сприяє зниженню виробничих витрат, покращенню якості продукції та прискоренню процесу її створення [4, с. 346-349].

Отже, інноваційний менеджмент є важливим інструментом формування конкурентних переваг сучасних підприємств, він забезпечує розвиток компаній, підвищує їхню ефективність та дозволяє їм зберігати лідерські позиції на ринку. Завдяки впровадженню інновацій компанії отримують можливість швидше адаптуватися до змін, пропонувати унікальні продукти та послуги, оптимізувати внутрішні процеси та ефективніше працювати зі споживачами, що у підсумку сприяє їхньому довгостроковому успіху.

Список використаних джерел:

1. Бучнев М., Руденко В. *Методи управління організаційними змінами для забезпечення сталого розвитку підприємств. Економічний простір. 2024. № 191. С. 290-295.*

2. Заставнюк Л. *Сучасні методи управління проектами. Актуальні проблеми менеджменту та публічного управління в умовах інноваційного розвитку економіки. 2021. С. 71-73.*

3. Таранич О.В., Бурківська Т.О. *Роль інновацій у формуванні конкурентоспроможності підприємств у контексті сталого розвитку. Менеджмент. Економіка та суспільство. 2024. № 69. 7 с.*

4. Тімченко О.Д., Баламут Г.С. *Сучасні методи управління проектами. Трансформація обліку та бізнес-консалтингу в умовах невизначеності: сучасні тренди, виклики, міжнародний досвід. Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., 8 листопада 2024 р. Держ. Біотехн. ун-т. Харків: ДБТУ, 2024. С. 346-349.*